

Rugăciunea pentru cei adormi și ajuță

La Mănăstirea Sfântului Pavel era un bătrânel, pe nume Constantin, din Kefalonia. Tot acolo mai era și un alt bătrânel, tot kefalonit și el, din Pirghi, care se numea Dimitrie, iar mama lui Maria. Odată a primit scrisoare că a murit mama lui. Pe atunci nu aveau telefoane.

Merge așadar la părintele Constantin și îi spune:

– Părinte Constantin, te rog fierbinte, fă un i rag de metanii, un să rindar (adică patruzeci de zile) pentru mama mea.

– Voi face, răspunde acela. Să fie binecuvântat!

Acesta era nevoitor, toată noaptea se ruga cu metanierul.

Când s-au împlinit cele patruzeci de zile, așa cum stătea în chilia sa și rostea rugăciunea „Doamne Iisuse Hristoase, miluiește pe roaba Ta, Maria”, vede deodată o femeie că intră în chilia sa (era Maria, cea care adormise) și îi spune cu multă cuviință:

– Binecuvântați, Gheronda!

– Domnul! Cum de te-ai aflat aici?

– Nu te tulbura, Gheronda, fiindcă Dumnezeu m-a trimis.

– Și ce dorești?

– Nu vreau nimic, doar am venit să-ți mulțumesc, și ci aceste i raguri de rugăciuni pe care le-ai făcut pentru mine, mult m-au folosit și sufletul meu a aflat odihnă. Îți mulțumesc, Gheronda, îți mulțumesc.

Și îndată s-a făcut nevăzută.